

## Index

- Maria, la servante brune,  
Paul Strum. (apprenent de diplomatie)  
Maria Elena (la belle religieuse)  
Tussy. (la dame fronde romaine)  
Michel Dubois (policia : sentimental)  
Angela  
Violet MacLanher (l'anglaise)  
Leo ~~Alexander~~ Paulovich, max. Gau.  
Zenaida Balkhof.

# Els meus fantasma

(Petits assaigs biogràfics)

assaig (s) i joja fragmentaris de biografia.)

## Proleg o (Justificació)

Fa més de dotze anys que desaparegué per a mi, la part material dels personatges d'aquesta obra. Llursombres però se m'apareixen ben ~~freqüència~~<sup>amb</sup> sovint, qui en silueta ferma i precisa qui en esfumats contorns. Surgeixen inesperadament d'un paupèr però dolç passat, dient-me flàvies i evocacions de jove~~nesa~~<sup>esa</sup>, d'agitació, d'excitació, d'espionatge, de ~~encarna~~<sup>de</sup> agitació, d'espionatge, de ~~encarna~~<sup>de</sup> sovint, i durant els períodes d'agitació, o plens blancs, els he oblidat a tot, per amarrar-me a viure de raes mones, de molts passat-

2 Sovint, <sup>els he oblidat a tots,</sup> durant els períodes <sup>passionants i intensos</sup> de llocutes, desil·lusions, renúncies, plenituds <sup>amoroses</sup> sentimuts, emocions <sup>nous</sup> fortes de raies, paisatges <sup>(esòtiques)</sup> els he oblidat a tots, però en les èpoques de repos, sobretot a les primeres tardorades, o a l'entrada d'hivern, els ombres tornen a palesar-me llur fidelitat, adéus <sup>m'</sup> Burton al pas, metre ~~el~~ canins vers la feina i m'acompanyen ciutat enllà, Adéus m'esperen en el raies orribles d'una <sup>sureda</sup> <sup>• molt del mar mentre cosa negra i molt -</sup> sureda rovellada <sup>contempto a dalters anar venir de l'onc,</sup> <sup>rompen al meu costat</sup> perfumant de suaus recordances, ~~aguantant~~ la gelor del present.... # de vegades, s'installen al capçal del meu llit o darrera els vidres

3 del meu Gallo' a l' hora bresta del cos respre.  
mentre els meus ulls segueixen l'apagament dels  
murs ~~sobris~~ <sup>s'extinguts</sup> aquells nous salts es-  
playats, que poc a poc perdent claror foren  
es消却 s'establien amb la nit <sup>amb la nit</sup>  
es tornen grisos, fins a que les ombres suaves  
en ~~murmuren~~ a cau d'orella enfilats respi-  
nacions llarganes a escenes d'estudiants oracions  
~~delitos~~ de passat. Si i amarau - me d'una vella  
melanquia.

Nos <sup>s'ostancen</sup> arriben solitaires, valentes, altres en  
grups; timidament. Hi ha,

Maria, la bona iarriana, el primer esser  
que no allargar-ue <sup>una</sup> la nit en aquell  
fud ambient calvinisat... Paul Stumm, s'aguerent

de complimentos, marda  
de diplomàtic, la silueta fina del que se n'apareix,  
sempre inclinada i sonrient, <sup>xintant les esses</sup> ~~tant per recorregut~~.  
me, Elena, la millor, potser l'única de les altra,  
compañera inseparable de Freds, de penueris, d'  
eufòriaments, de desenganes... Tussy serena, forte  
amb forte personalitat exterior, potent, <sup>sobre</sup> ~~darrere~~  
bella destriant-se ~~sobre~~ sobre un foss vulgar  
~~bigarret~~ estudiantil, bigarrat i <sup>bigarret</sup> ~~internacional~~  
~~un foss de vulgars~~ ~~estudiants~~ ~~medos~~,  
i vulgar... Michel Dubois, el policia sentimental  
inoblidable en la seva bonomia... violet Lanter  
l'ogullera filla de la Gran Bretanya <sup>Perfumada</sup>, tan segura  
d'ella mateix, tot personatge... Els Pauls  
viv, el més interessant dels meus personatges.  
amb els ulls estriats de mongol. La meva

5 potent de controlar, mas el qui crea de la  
pallida figura, ermetit, tímid, misteri malan-  
gin, amb els ulls posats que no miraven cap.  
i el sonriure <sup>i Poé entre gans i malocells</sup> van una granota. El dia, s'abrigava  
la gentil criatura, ambaix <sup>de</sup> seu rialla d'rieguerat,  
malgrat la i estrojarrada, de mirar franca, infantil,  
<sup>o</sup> graca, ~~o~~ - - Llevada, l'inindexiftable, amb  
la gran cabellera en pal·lid <sup>de</sup> els ulls clars, blavos  
transparents <sup>enrodat</sup> enet la inocència  
dels quals contrasta fortaument amb un  
mas, <sup>llary</sup> fort i poderós, amarat de <sup>senyudisme</sup> ~~neglect~~  
d'ambició, d'hipocrisia. ~~ll.~~  
La princesa Maragji Orfó, Scherzenky

5 - Berthe Perrier, Olga --- (i altres) els formes  
més dels quals se m'apareixen amb freqüència.  
Aquests company d'una època ~~mes borrale~~<sup>apassionant</sup>, els fan-  
tasma de la gaud, ~~del~~<sup>del</sup> quals se m'apareixen amb freqüèn-  
cia. ~~Malgrat que~~<sup>Enara que</sup> Però ~~Malgrat que~~<sup>Moltes</sup> Observo amb alarmada, que ~~ells~~  
es mostren cada cop mes esborzadissos. Els veus,  
i temo que pree a pree, desapareixin de la  
meva vida, enduent-se'n per a sempre aquesta  
veu; ~~excitadora~~<sup>apassionant</sup> evocació de joveuts,  
flavons jo <sup>els</sup> alloro es meus bros, mes allò  
a la desesperada, com 2 rodes arreplegades  
en una estreta fermeut. I els s'anyui allor

F s'estaiexen, es foren en necessitats cada dia  
mes denses.

Fantasmares benveguts: ~~on es la part material del vostre~~  
~~on son els vostres essos ésser?~~

En quines terres bumoses o assoleiades ~~vistes~~ o repos-  
sas La part material del nostre ésser? De la vida  
te un significat per vosaltres? Per a mi, des d'orei-  
~~ques~~ fet en el que es refereix a vosaltres, he deixat  
de tenir-ne. Si j'pel mon sou mort o vivint  
per a mi han estat immortals. Amb rascie-  
larius d'aprenent us he dibuixat una via slo-  
plant-mos en una obra C. ferarie.

~~Tbis~~  
els forta, s'estanzen, es fonen en nevulusats cada dia mes denses.

Fantasmes ben volguts, on son els vostres ossos  
en quines terres barroques o desolades vivir o reposar,  
~~ara jo mes indiferent per~~ <sup>es important per</sup> Tant ~~deixat~~ <sup>per a nosaltres quicunquies</sup> de la meua importancia per...  
per a mi, haneu esdevenint immortals, amb  
vacilacions d'apprenent us he dibuixat un a  
un, aplantant-ros en una obra d'eternia.

En abocar-me a aquests pàginas, no sola-  
ment recuire <sup>in secret</sup> les hores mes vibrants de la meua  
torbera juventud, sin que <sup>turbulenta</sup> espere <sup>aspira</sup> <sup>unter agorada</sup> agradar  
aspiri a empreure i estimar dels meus amics  
d'arri.

8 esperança, d'ores, prometedora d'amistat. A hores amistes que fan com una  
llitot Marxa després d'aquesta frase, que fan com una  
salguda prometentessa d'ores futures, d'esportada  
amistat.

Quan ell ~~se'n~~ fou <sup>lluny</sup> ~~asset~~, el món va semblar-me  
~~era~~ amaral, de <sup>nous</sup> lluminos, de clarors ~~nos~~. Tot d'una se'n des-  
volí un interès per la ciutat i els seus jardins,  
en envolar els arbres centenaris i les <sup>verdes</sup> secces estífi-  
cades desvilar que no podien <sup>deixar d'impressió-</sup> enri-  
nar-me i que foren dolerissims, resseguint encara  
gi d'un any, els <sup>recorreguts</sup> camins engranellats <sup>del pais;</sup> les  
garris rutes, <sup>cominets</sup> ~~els camins~~ que circumdan el Llobregat i el  
Brodar.

Vais restar uns segons, dret, immòbil al bell  
més de la cambra, aspirant el seu perfum  
que havia deixat Pau en l'ambient. Per tot

d'una <sup>raïs</sup> m'absorbi <sup>me</sup> a la finestra, sortint <sup>l'opressió</sup> de la mequinera que em voltava  
munt més tots l'estretos dels <sup>més</sup> caigut, i esquerre.  
Expliquem una necessitat <sup>després d'un</sup> <sup>in meus</sup> <sup>impresiona</sup> de comunicar  
als arbres, als nuvols, a l'oreig muntanya, aquella  
noua joia que acabava d'entrar en la meva  
vida. Però la obertura <sup>sfòria</sup> ~~obertura~~ a un estret passat,  
que rebia la blava penombra, <sup>que</sup> En aquell moment,  
se n'ebria altre <sup>encís</sup> que alguns rectangles <sup>de nit</sup> il·luminats, davera pels quals es morien <sup>incapacitats</sup> sombres <sup>Per nos que</sup>  
siluetes humans. Ni arbres, ni cel, ni oreig -- La  
~~és~~ Un llenç olor de sepa de  
fotorescència besadora d'uns ulls de gal, i un llenç olor  
de sepa de pomes ... Vaig famiar d'una revolada  
enfront de la breu de forta i de la pobresa de  
doris, vaig decidir romandre a les forques.

3) M'havia adonat de que s'hi havia fossat un llac blau, parcs  
frondosos amb arbres centenaris i califes d'herba tendíssima  
ben tallada i regada; sumptuosos estatges perduts en mag-  
nifica vental, barris vells, <sup>museus</sup> esglésies, ~~que veixin pressio-~~  
~~navares, discots i confalles que amagaven museus, als quals~~  
~~serviaien amics i coneguts~~ .. Però jo no experi-  
mentava <sup>ni curiositat ni emoció</sup> ~~cap gaire~~ <sup>(enfront)</sup> d'aquestes coses. Em trobava en  
una situació espiritual comparable a la d'un petit vaixell  
que navegant per la costa mar ha estat empès per violent temporal

que va vers una regió desconeguda. En la calma sobtada mentreva  
l'amenaça <sup>les grimeres rutes</sup> ~~de les grimeres rutes~~ <sup>mentre</sup> ~~mentre~~  
desorientació noves possibles <sup>mentre</sup> ~~mentre~~

Y en la calma sobtada, mentre cercava saber on és,  
s'adonava que l'amenaçaven les grimeres rutes d'un nou  
vent.

2/ una fortuna física adquirida en el cor de les santes muntanyes alpines, mes arriut de la Basta ~~perenne~~<sup>obagore</sup> obagore base zones dels abets, de cara a les esternes neus.

En arribar havia enviat a Paul Strüm la carta del francès acompanyada de quatre rotlles, la meva adreça a la Terrassière.

L'Institut no s'obria fins el primers d'octubre, ja tinc l'hora de resseguir la ciutat i els seus residents. Però romanien tot hora in actiu i molt diferent a qualsevol altre espectacle que l'estorrament del meu espírit ~~de~~ <sup>tot</sup> impossimat. ~~que~~ <sup>altre</sup> es va ~~envoltar~~ ~~desorientat~~ nacionisme en un estat d'espectitz que sol podia remeiar un poe d'afecte i de desinterès.

Havia viscut aquells primers dies fardorals, amb els ulls vagament il·legants, damunt de les coes.